

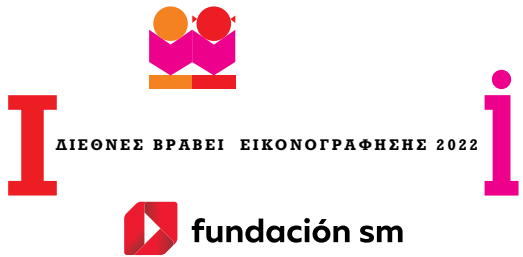
Κοίτα
τη φύση
ξανά

Αζούλ Λόπες

Κοίτα τη φύση ξανά

Αζούλ Λόπες

Στη συνεδρίαση της 22ας Μαρτίου 2022 στην Μπολόνια, η κριτική επιτροπή του 12ου Διεθνούς Βραβείου Εικονογράφησης της Διεθνούς Έκθεσης Παιδικού Βιβλίου της Μπολόνιας - Ίδρυμα SM, η οποία αποτελείτο από τους Alessandro Sanna, Gustavo Ariel Rosemffet (Gusti) και Pablo Nunez, αποφάσισε να βραβεύσει ομόφωνα τον Αζούλ Λόπες, (Πόλη του Μεξικού, Μεξικό, 1991) για το βιβλίο «Κοίτα ξανά».

Το βραβείο περιλαμβάνει την έκδοση αυτού του βιβλίου.

Οι εικονογραφήσεις σε αυτό το βιβλίο έχουν γίνει με μεικτή τεχνική : λάδι, παστέλ, κάρβουνο και χρωματιστά μολύβια.

*Στην οικογένειά μου και στους φίλους μου,
τα φτερά μου, το σμήνος μου, τη φωλιά μου.*

Coordinación editorial: Teresa Tellechea
© del texto y de las ilustraciones: Azoul López, 2023
© Ediciones SM, 2023

Κοίτα ΤΗ ΦΥΣΗ ξανά

Κείμενο και εικονογράφηση: Αζούλ Λόπες
Μετάφραση: Βαγγέλης Ηλιόπουλος
Επιμέλεια κειμένου: Βαρβάρα Καρζή

Copyright © Εκδόσεις κόκκινη κλωστή δεμένη, 2024

Έκδοση: Ιούνιος 2024
ISBN: 978-618-5482-80-0

Εκδόσεις
κόκκινη κλωστή δεμένη
www.kokkiniklostibooks.gr
Αράτου 41, Πάτρα, τηλ.: 2610 226 453
e-mail: info@kokkiniklostibooks.gr

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία: Ταχύτυπο
e-mail: info@tachytypo.gr

Απαγορεύεται, σύμφωνα με τον ν. 2121/1993 και το Διεθνές Δίκαιο που ισχύει στην Ελλάδα, η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, η διασκευή του βιβλίου αυτού με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς την έγγραφη άδεια του εκδότη.

Πριν πολλά πολλά χρόνια υπήρχε ένας άνθρωπος
που είχε απέραντη περιέργεια για τον ουρανό.
Τόσο απέραντη όσο κι ο ουρανός ο ίδιος.

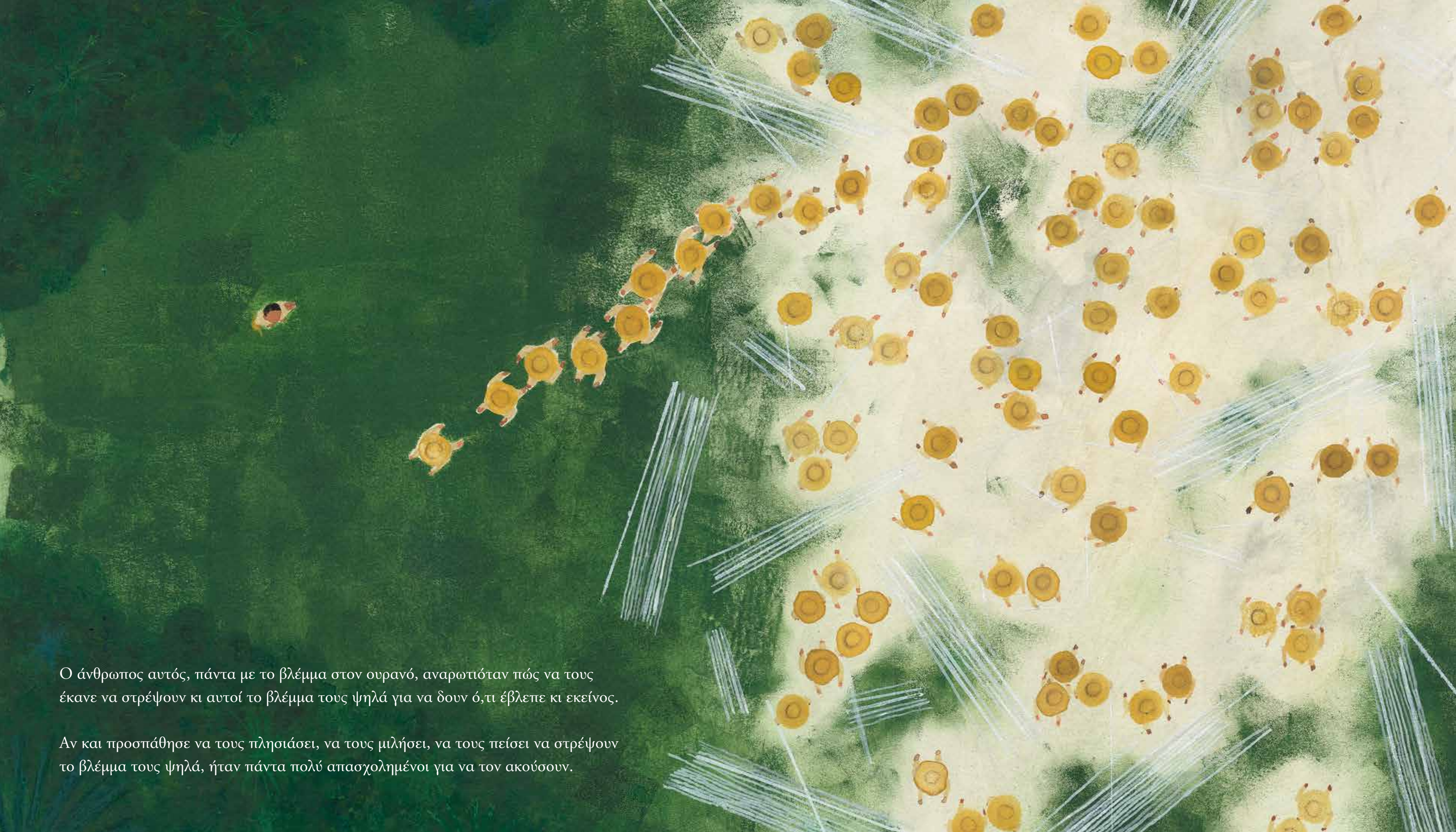

Πάντα αναρωτιόταν τι να υπάρχει εκεί πάνω
και περνούσε όλη την ημέρα του κοιτώντας ψηλά.

Κάποιοι θα μπορούσαν, αν τον πρόσεχαν,
να πίστευαν ότι στα μάτια του αντί για κόρες
είχε σύννεφα ή αστέρια, ανάλογα με την ώρα.

A painting of a mountain landscape. On the left, a large, dark, forested mountain rises steeply. In the foreground, a river flows from the left towards the right. On the right bank of the river, a long line of small figures, possibly people carrying loads, stretches across the landscape. The background features more distant, lighter green mountains under a pale blue sky. The overall style is that of a classical landscape painting.

Αλλά οι άνθρωποι ήταν πάντα πολύ απασχολημένοι
για να γυρίσουν να τον κοιτάζουν. Στην πραγματικότητα,
όταν τον λοξοκοιτούσαν, δεν μπορούσαν να καταλάβουν
τι έβρισκε στον ουρανό που ήταν πιο σημαντικό απ' ό,τι έκαναν
αυτοί στη γη. Κι έτσι σιγά σιγά άρχισαν να τον αγνοούν εντελώς.

Ο άνθρωπος αυτός, πάντα με το βλέμμα στον ουρανό, αναρωτιόταν πώς να τους έκανε να στρέψουν κι αυτοί το βλέμμα τους ψηλά για να δουν ό,τι έβλεπε κι εκείνος.

Αν και προσπάθησε να τους πλησιάσει, να τους μιλήσει, να τους πείσει να στρέψουν το βλέμμα τους ψηλά, ήταν πάντα πολύ απασχολημένοι για να τον ακούσουν.

Από την αδιαφορία τους, η αμφιβολία σκοτείνιασε τα μάτια του.

Μέρα με τη μέρα το να κοιτάει στον ουρανό γινόταν όλο και πιο δύσκολο,
όλο και λιγότερο σημαντικό. Μέχρι που η περιέργειά του ξεθώριασε
και κατέληξε να κάνει ό,τι έκαναν και οι υπόλοιποι.

